

Anna Karènina

Liev N. Tolstói

Fecha de publicació:

14/06/2013

Sello Editorial:

Edicions Proa

Contacto de prensa

Nombre: Andrea Cuéllar

Teléfono: 93 492 8211

Email:

andrea.cuellar@grup62.com

Nombre: Núria Rosell

Teléfono: 93 492 8671

Email:

nuria.rosell@grup62.com

Nombre: Xavier Gafarot

Teléfono: 93 492 86 54

Email: xgafarot@grup62.com

Nombre: Directora de
marketing i comunicació AIG:

Marta Oliva i Domènech

Teléfono: 93 492 8155

Email: moliva@grup62.com

Amb aquesta novel·la, Tolstoi aconsegueix la màxima elaboració literària de la passió amorosa i reflecteix els seus dubtes davant d'una societat refinada però incapaç d'evolucionar.

Amb aquesta novel·la, Tolstoi aconsegueix la màxima elaboració literària de la passió amorosa i reflecteix els seus dubtes davant d'una societat refinada però incapaç d'evolucionar.

Anna Karènina és una de les novel·les fonamentals de la literatura universal. Tolstoi va depurar el seu estil per pintar un fris vivíssim de la Rússia de finals del XIX i, sobretot, per posar en relleu la història de l'amor tràgic entre l'oficial Vronski i la jove aristòcrata Anna, que es deixa arrossegat per la passió i abandona la família. La novel·la enllaça les vides de les classes altes i dels camperols humils, i aconsegueix un ressò èpic que captiva els lectors d'avui com va seduir els d'ahir. La profunditat del drama moral d'Anna Karènina serveix a Tolstoi per expressar els seus dilemes sobre les relacions entre home i dona, i també el seu rebuig envers una societat refinada però hipòcrita, incapaç d'evolucionar, mentre es congriava la Revolució Russa. Gran novel·la realista, Anna Karènina és la màxima elaboració literària de la passió amorosa i de la lluita entre els dictats del cor i de la raó. Dostoievski considerava *Anna Karènina* «una obra d'art absolutament perfecta».

Liev N. Tolstói

Fill de l'aristocràcia russa, Lev Tolstoi (1828-1910) va quedar orfe de pare i mare molt jove. Educats primer per preceptors, després va cursar estudis universitaris. Decebut de la formació acadèmica, va tornar a la seva població natal, Iàsnàia Poliana –al sud de Moscou–, per encarregar-se de les seves propietats i de la pròpia formació, alhora que es preocupava per la situació i per l'alliberament dels camperols. Va començar a escriure llibres per a l'ensenyament, amb una concepció de la literatura com a arma social. Va participar en les guerres del Caucas i de Crimea, experiència que va recollir a *Relats de Sebastopol* (1856), mentre escrivia la trilogia autobiogràfica de la *Infantesa*, *adolescència*, *joventut*. La seva obra literària inclou, sobretot, dues grans novel·les: *Guerra i Pau* (1867) i *Anna Karènina* (1877), però també va escriure *Els cosacs* (1863), *La mort d'Ivan Ílitx* (1886), *Resurrecció* (1899), *Khadji-Murat* (1904), i *La confessió* (1879), cristallització de la ideologia cristianoanarquista que Tolstoi va desenvolupar en diversos escrits crítics envers l'Església oficial i la societat russa.